

Maade, Kommissionen er gaaet frem paa, hvilket ogsaa blev fremhævet af den ærede første Taler (Johansen). Kommissionen har nemlig indstillet at udvide det først givne Forbud, og man maa være saa meget mere betænkelig ved at fare videre paa den Vej, naar man ser dels, hvorledes Regeringen sammensatte den oprindelige Kommission, og dels, hvorledes Regeringen har truffet sit Valg med Hensyn til de lokale Kommissioner, thi Valgene synes ikke altid at være foretagne med det Hensyn for Øje at skabe den størst mulige Tillid til Kommissionen eller at vælge netop de Mænd, som man ansaa for de mest egnede til dette Hverv.

Vejstrup: Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, saa meget mindre, som den ærede sidste Taler (Piper) lod forstaa, at man ønskede Lovforslaget henvist til et Udvalg. Jeg indser dog ikke, at der er nogen Nødvendighed for en Udvalgsbehandling, thi det forekommer mig, at Lovforslaget er saa lige til, at der ikke kan være meget at behandle i et Udvalg. Og det forekommer mig, at de Betæneligheder, det ærede Medlem fremsatte — han talte om Kommissionen og dens Sammensætning —, i Virkeligheden ikke har noget som helst at gøre med det foreliggende Lovforslag. Lovforslaget, som det her foreligger, skyldes jo en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister fra Prisreguleringskommissionens Side. Jeg for mit Vedkommende vægrer mig ved at tro, at Straffebestemmelser her skulde være nødvendige, jeg for mit Vedkommende har tænkt mig, at Befolkningen her i Landet forstaa, at Tiderne er saa alvorlige, at de Bestemmelser eller Forbud, som Regeringen finder det formaalstjenligt at indføre, maa overholdes. Viser det sig imidlertid, at man ikke kan undvære Straffebestemmelser for Overtrædelse af disse Bestemmelser, er det naturligt, at saadanne Straffebestemmelser indføres. Jeg vilde imidlertid, som sagt, have troet, at Befolkningen havde forstaaet, at Tiderne er saa alvorlige, at det, som det først og fremmest drejer sig om, er at sikre Befolkningen her i Landet det nødvendige Brødkorn. At sikre Befolkningen det daglige Brød maa være det første, en Regering maa tage Sigte paa under de forhaandenværende Forhold. Jeg beklager, at Forstaaelsen ikke er større i Befolkningen af, at det er nødvendigt, at saadant skal finde Sted. Imidlertid har ogsaa jeg paa min Hjemegn erfaret, at

adskillige ikke har holdt sig Forbudet efterretteligt i det Maal, man kunde ønske, men at Forholdet mange Steder er det, at det Brødkorn, som det var Tanken skulde anvendes til Mennesker, i Stedet anvendes til Dyrene. Det ærede Medlem, som først havde Ordet, sagde, at ingen var tjent med at have Kreaturer, der ikke kunde faa Æde, og det er selvfølgelig rigtigt, men det drejer sig dog først og fremmest om, at Befolkningen faar tilstrækkeligt at spise, og Kreaturerne maa unægtelig komme i anden Række. Men da det er Tanken, at Lovforslaget skal underkastes Udvalgsbehandling, skal jeg indskrænke mig hertil og kun paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Theilmann: Det er ganske naturligt, at der, naar Regeringen har fundet det nødvendigt ved Lov at sikre Befolkningen Brødkorn og Lovforslaget derom har vundet Tilslutning fra alle Sider her i Rigsdagen, fastsættes nogle Straffebestemmelser til Sikring af, at Loven bliver overholdt. Ligesom den ærede sidste Taler føler jeg mig nu egentlig overbevist om, at disse Straffebestemmelser i og for sig er ret unødvendige. Jeg tror heller ikke, at nogen i Øjeblikket kunde se nogen økonomisk Fordel ved at opfodre Smaasæd eller kalde Brødkorn Smaasæd, idet der jo er Udsigt til, at vi snart faar tilstrækkeligt Foderkorn frem. Men Prisreguleringskommissionen har altsaa fundet det rigtigt, at der gaves Straffebestemmelser, og gjort Indstilling derom til Indenrigsministeren, og denne har derefter fremsat Lovforslaget. Hvad jeg er mest betænkelig ved, er, at de kommunale Prisreguleringskommissioner, som Ministeren udtalte skal kunne give Dispensation til Opfodring af Smaasæd, ikke vil kunne handle hurtigt nok, og da det ikke af Ministerens Udtalelser fremgaar, under hvilken Form de skal virke, vil ogsaa jeg finde det heldigt, at Lovforslaget behandles i et Udvalg, saa at vi kan faa en nærmere Forklaring af Ministeren. Hvis den lokale Prisreguleringskommission skal rundt alle Steder i Kommunerne for at syne den Smaasæd, der ligger hos Landmændene, kunde det maaske nok blive noget besværligt, og der vilde hengaa for lang Tid, inden man fik Tilladelsen, hvis man virkelig var i Forlegenhed med Hensyn til Foder, altsaa hvis det skulde ske nu i disse Dage, inden Foderstofferne kommer frem, at der enkelte Steder er Mangel paa Foderkorn. Jeg tror i og for sig ikke, det havde været nødvendigt at træffe den Bestemmelse, at man ikke kunde maa opfodre